

[Søren Olesen.]

Andel i Konjunkturgevinsten, men bliver tværtimod ramt meget, hvis der sker en Forringelse af Pengenes Værdi.

Jeg synes, at man i høj Grad her tager paa Jordspekulanterne med Fløjlshandsker. Man indrømmer dem yderligere Fordele, dels ved at man, som jeg nævnte før, har flyttet Grundbeløbet fra Vurderingen i 1932 frem til 1936, dels ved at man derefter beregner den fulde Konjunkturstigning, medens man ved den nuværende Lov kun beregner Halvdelen af Konjunkturstigningen efter Vurderingen i 1936.

De væsentligste Ændringer i Loven angaar jo Forholdet mellem Sælgere og Købere, og det maa ogsaa indrømmes, at en af de største Indvendinger mod Loven er, at den, naar Sælgeren tager Fortjenesten, lader Køberen betale Grundstigningsskylden. Det var det, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var inde paa, og jeg giver ham Ret i mange af de Betragtninger, han fremførte. Man kan sige, at det ligefrem er en Skandale, at Forholdet er saadan, at Samfundet tolererer den Slags Spekulanter og lægger Byrderne over paa den, som køber en Byggegrund eller Ejendom i god Tro. De Ændringer, som angaar dette Forhold, tør man vist forudse bliver vanskelige at praktisere, og det kan ogsaa forudses, at de vil medføre adskillige Retssager. Naar en Køber kræver Afslag i Købesummen, fordi han ikke har haft fuldt Kendskab til den fremtidige Grundstigningsskyld, vil det altid være meget vanskeligt at konstatere, om han virkelig har haft disse Oplysninger eller ikke, og om han har forstaaet dem, hvis de virkelig er blevet givet ham. Jeg tror derfor ikke, at det vil rette det Forhold mellem Køberen og Sælgeren. Jeg vilde jo mene, at det rigtigste var at overlade dette Forhold til de 2 Parter selv, og at Samfundet saa gjorde sin Ret gældende overfor Sælgeren, saadan at der skulde en Regulering til, fordi man maa indrømme, at hans Grund har været sat for lavt i Forhold til den Pris, han har faaet. Hvis han faar en saadan betydelig højere Salgspris, maa der ske en Efterregulering for den Tid, hvor man kan antage, at Ejendommen har staaet for lavt.

Jeg vil slutte med at sige, at hvis vi skal medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse, maa det gennemgaa betydelige Ændringer paa de Omraader, jeg her har nævnt.

Bertel Dahlgaard: Det er nogle Ytringer af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby

under denne Forhandling, der har faaet mig til at bede om Ordet. De Problemer, der knytter sig til de Grundspekulationer, som det ærede Medlem omtalte, og til de vældige Grundprisstigninger omkring de større Byer, rejser Spørgsmaal, som sikkert ikke i dette Øjeblik løses alene gennem Grundværdistigningsafgiften. Det afgørende i Kampen mod Grundprisstigningen er at fremkalde et større Udbud af Grunde. Her spiller en effektiv Værdistigningsafgift en afgørende Rolle. Værdistigningsafgiften medfører, at Omkostningerne ved at beholde Grundene bliver større, saaledes at det derfor i ringere Grad kan betale sig at holde Grundene tilbage. I samme Grad dette Forhold virker, øges det almindelige Udbud af Byggegrunde, og derigennem sænkes Grundprisiniveauet til Gavn for Byggeriet. Det er af Hensyn til den samfundsgavnige Virkning af Værdistigningsafgiften, at vi inden for vort Parti, som vort Partis ærede Ordfører sagde, saa stærkt beklager, at dette Forslag vil være af ringe Værdi, og at vi maa ønske en ganske anderledes effektiv Lovgivning paa dette Omraade, men det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby anførte, at netop disse Aars Udvikling med Hensyn til Grundprisstigningen har været saa akut, jeg kan godt sige saa revolutionerende, at det Midde, som Værdistigningsafgiften er, ikke vil være tilstrækkeligt. Naar Stigningen af Grundpriserne omkring de større Byer har været saa voldsom, som vi har oplevet det, saa skyldes det i høj Grad Kristidens særlige Forhold. Ved Siden af den almindelige Tendens til Prisstigning, der har sin Grund i Byernes og Samfundets almindelige Vækst og Udvikling og den deraf følgende Udvikling af Trafikmidlerne, har i denne Tid tillige virket Ønsket inden for store Befolkningskredse om at anbringe Penge i fast Ejendom paa Grund af den udbredte Frygt under Besættelsestiden for en Forringelse af Pengenes Værdi.

Det er til syvende og sidst dette Forhold og ogsaa forskellige andre Forhold, jeg ikke her har Tid til at komme ind paa, der har medvirket til de kolossale Værdistigninger, der er sket, og hvorved mægtige Milliongevinster er opstaaet fra Maaned til Maaned.

Det er over for denne revolutionerende Udvikling af Grundpriserne, man efter min Mening sikkert maa erkende to Ting. For det første, at det er nødvendigt, at det Lovforslag, der her foreligger om en Grundværdistigningsafgift, her i Rigsdagen faar et ganske andet Indhold, saa dets Virkning